

РЕШЕНИЕ

№ 22139

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав**, в публично заседание на 01.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6424** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба на „АВИСПАЛ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителя П. С., срещу решение № ПИ-180/19.06.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу ПНОМ с № С240022-022-00039466/30.05.2024 г. на старши публичен изпълнител.

В жалбата е изложено становище за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение и на ПНПОМ. Поддържа се, че не е обоснован изводът, че без обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Поддържа, че с наложените обезпечителни мерки се нарушава принципът на съразмерността и прекомерно се засягат интересите на жалбоподателя. Иска се отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – директора на ТД на НАП [населено място], чрез юрисконсулт С., оспорва жалбата и моли решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и обсъди събраните доказателства, установи следното:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2023 г., срещу „АВИСПАЛ“ ООД за вземания установени с декларации обр. № 6 и декларации по

ЗДДС и ЗКПО.

С Разпореждане за присъединяване изх. № С240022-105-0230406/30.05.2024 г. е допуснато присъединяване на публичен взыскател- НАП за вземания установени с РА № Р-22222523001179-091-001 /18.04.2024 г. в размер общо на 2 177 331.83 лв. Актът е връчен на дружеството на 30.05.2024 г. по електронен път.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0039466/30.05.2024 г., издадено от старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, на дружеството е наложен заповор върху постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги „Айкарт“ АД в размер на 2 264 039,50 лв.

Постановлението е оспорено по административен ред и с решение № ПИ-180/19.06.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП – С. жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК – и.д. директор на ТД на НАП-С. съгл. заповед № 1149/15.04.2024 г. Същото отговаря на изискванията на чл. 197, ал. 1 от ДОПК и съдържа фактическите и правни основания послужили за издаването му.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 200 от ДОПК налагането на заповор се извършва от публичния изпълнител с постановление за обезпечение, както е в настоящия случай.

На основание чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Според чл. 195, ал. 2 от ДОПК, обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. В случая, от публичния изпълнител е направена преценка, че ще бъде затруднено събирането на публични вземания, съобразно размера на публичните задължения и притежаваните от лицето активи.

Установени са изискуеми публични задължения на жалбоподателя, съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК по подадени от задълженото лице декларации обр. 6, както и по издаден РА.

Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, принудително изпълнение на публични вземания се предприема въз основа на декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, тоест подадените от лицето декларации обр. № 6 са изпълнително основание. Съгласно чл. 209, ал. 1 от предварителното изпълнение се предприема въз основа на издаден РА, т. е РА също е изпълнително основание.

Към момента на издаването на процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки – заповор върху банкови сметки на жалбоподателя, установените публични задължения са били изискуеми.

Съгласно чл. 195, ал. 3, т. 2 от ДПОК, обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

От съдържащите се в административната преписка доказателства се установява, че за обезпечаване на публичните задължения по изпълнителното дело е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0039466/30.05.2024 г. е наложен запор върху банкови сметки на жалбоподателя в „Айкарт“ АД до размера на изискуемото публично вземане по изпълнително дело №[ЕИК]/2023 г., което към този момент е било в общ размер на 2 264 039,50 лв.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Съдът приема, че не са налице основания за отмяна на обезпечителните мерки, тъй като липсват предпоставките, визирани в чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Наложените обезпечителни мерки съответстват на изискването на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, според който обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. Обезпечителната мярка представлява едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане. Налице е съответствие между обезпечителните мерки и справедливия интерес (на длъжника) да се задоволи обезпечителната нужда на публичния вискател без ненужно обременяване на длъжника. Спазени са основните принципи в административното производство, част от което и събирането на публичните вземания. Касае се за принципа на съразмерност, предвиден в разпоредбата на чл. 6 от АПК (приложим по препращане на § 2 от Допълнителната разпоредба на ДОПК в настоящото производство).

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че постановлението е немотивирано по отношение на твърдението, че събирането на задължението му ще бъде затруднено или невъзможно и съответно, че не е изпълнено изискването на чл. 195, ал. 2 от ДОПК. Целта на обезпечението е да се запази имуществото на длъжника, за да се гарантира успешното и безпрепятствено събиране на публичния дълг. В случая е налице обезпечителна нужда, която се определя от наличието на задължение, неговото неплащане доброволно и преценка на възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. Конкретно обезпечителната нужда е обоснована със затрудненост за събирането на изискуемото и установено публично вземане на длъжника, поради обстоятелството, че не са предприети действия за погасяване на дълга от длъжника, който дълг е в особено големи размери, както и поради обстоятелството, че няма данни длъжникът да разполага с достатъчно активи, които да го покриват.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което съдът определя в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал.3 от ДОПК Административен съд София - град, I отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АВИСПАЛ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителя П. С., срещу решение № ПИ-180/19.06.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу ПНОМ с № С240022-022-00039466/30.05.2024 г. на старши публичен изпълнител.

ОСЪЖДА „АВИСПАЛ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителя П. С., да заплати на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно на основание чл. 197, ал. 4 ДОПК и не подлежи на обжалване.

Съдия: